

S U I T E E N B L A N C

Balet w jednym akcie

Muzyka: *EDOUARD LALO*

Choreografia: *SERGE LIFAR*

Scenografia i kostiumy: *SERGE LIFAR*

ROMANTYCZNE PAS DE TROIS	<i>SEIJA SILFVERBERG, VIRPI LARISTO, SONJA TAMMELA</i>
PAS DE TROIS	<i>MAJ-LIS RAJALA, KLASU SALIN, UNO ONKINEN</i>
SERENADA	<i>MARIANNA RUMJANTSEVA</i>
PAS DE CINQ	<i>MAJ-LIS RAJALA, FRED NEGENDANCK, MARTTI VALTONEN,</i> <i>MATTI TIKKANEN, SEPPO KOSTI</i>
WARIACJA	<i>SEIJA SIMONEN</i>
MAZURKA	<i>LEO AHONEN</i>
PAS DE DEUX	<i>VIRPI LARISTO, HEIKKI VÄRTSI</i>
WARIACJA I ZESPÓŁ	<i>SEIJA SILFVERBERG, CORPS DE BALLET</i>
FINAL	

SERGIUSZ LIFAR O SUICIE EN BLANC

„Suite en blanc” opiera się na balecie „Namouna” skomponowanym w roku 1882 przez Edwarda Lalo. Składa się ona z choreograficznych etiud pozbawionych elementu fabularnego. Zadaniem ich jest pokazanie poziomu technicznego całego zespołu baletowego, zarówno solistów jak i corps de ballet. „Suite en blanc” jest krótkim baletem o walorach czysto technicznych i estetycznych. Choreograf ma tu możliwość ukazania swojej inwencji twórczej, znajomości rze-

miosła i wyczuca artystycznego. „Suite en blanc” jest baletem neoklasycznym”.

„Suite en blanc” to nowoczesny balet z 1948 r. Sergiusza Lifara do muzyki Edwarda Lalo. Na tej samej muzyce oparty był balet w dwóch aktach pt. „Namouna” choreografa Lucienne Petipa. Prapremiera w Operze Paryskiej w 1882 r. W 1958 r. balet Markiza de Cuevas wznowił wersję Lifara, co doprowadziło wówczas do głośnego pojedynku pomiędzy Markizem i Lifarem.